A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2013. július 18.*

„Fellebbezés — A FISHBONE közösségi szóvédjegy lajstromozása iránti kérelem — Felszólalási eljárás — FISHBONE BEACHWEAR korábbi nemzeti ábrás védjegy — A korábbi védjegy tényleges használata — Nem a megjelölt határidőn belül előterjesztett kiegészítő bizonyítékok figyelembevétele — 207/2009/EK rendelet — A 42. cikk (2) és (3) bekezdése és a 76. cikk (2) bekezdése — 2868/95/EK rendelet — A 22. szabály (2) bekezdése”

A C-621/11. P. sz. ügyben,

a **New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG**, korábban New Yorker SHK Jeans GmbH (székhelye: Kiel [Németország], képviseli: V. Spitz Rechtsanwalt)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2011. december 2-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: P. Geroulakos, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Vallis K.-Vallis A. & Co. OE** (székhelye: Athén [Görögország])

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan és A. Prechal (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2013. május 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

1 Fellebbezésében a New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, korábban New Yorker SHK Jeans GmbH (a továbbiakban: New Yorker Jeans) az Európai Unió Törvényszéke által a T-415/09. sz., New Yorker SHK Jeans kontra OHIM – Vallis K.–Vallis A. (FISHBONE) ügyben 2011. szeptember 29-én hozott azon ítélet (a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította a New Yorker Jeans által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának azon határozatával szemben benyújtott hatályon kívül helyezés iránti keresetet, amelyet a New Yorker Jeansnek a FISHBONE szóvédjegy lajstromozására irányuló kérelmével szemben a Vallis K.-Vallis A. & Co OE (a továbbiakban: Vallis K.-Vallis A.) által indított felszólalási eljárással kapcsolatban (R 1051/2008–1. sz. ügy) 2009. július 30-án hozott (a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

A 207/2009/EK rendelet

2 A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) kodifikálta a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.), és hatályon kívül helyezte azt.

3 A 207/2009 rendeletnek „A közösségi védjegy használata” című 15. cikke így rendelkezik:

„(1) Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a közösségi védjegy tényleges használatát a Közösségben az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a közösségi védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

[…]”

4 A 207/2009 rendelet „Lajstromozási eljárás” című IV. címének „Észrevétel és felszólalás” alcímű 4. fejezetében szereplő 42. cikk „A felszólalás vizsgálata” alcím alatt előírja:

„(1) A felszólalás vizsgálata során a[z OHIM], ahányszor csak szükséges, felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a hivatal felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

(2) Ha a felszólalást korábbi közösségi védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve hogy a korábbi közösségi védjegyet a közösségi védjegybejelentés meghirdetésének napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésének a) albekezdésében említett korábbi nemzeti védjegyre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a Közösségben való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

[…]”

5 A 207/2009 rendelet „Eljárás” című IX. cím „Általános rendelkezések” alcímű I. fejezetében foglalt 76. cikke „A tényállás vizsgálata hivatalból” alcím alatt így rendelkezik:

„(1) A[z OHIM] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a[z OHIM] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.

(2) A[z OHIM] figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

A 2868/95/EK rendelet

6 A 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 172., 4. o.) módosított, a 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.; a továbbiakban: 2868/95 rendelet) 22. szabályának (2) bekezdése értelmében:

„Amennyiben a felszólalónak igazolnia kell a védjegy használatát, vagy ki kell mentenie a használat elmaradását, a[z OHIM] felhívja a felszólalót a szükséges bizonyítékoknak az általa megjelölt határidőn belül történő benyújtására. Ha a felszólaló a határidő lejártát megelőzően a bizonyítékokat nem nyújtja be, a[z OHIM] a felszólalást elutasítja.”

A jogvita előzményei

7 A Törvényszék a megtámadott ítélet 1–12. pontjában az alábbiak szerint foglalja össze a jogvita előzményeit:

„1 A [New Yorker Jeans] 2003. október 31-én a 40/94/EK rendelet alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az [OHIM]-hoz [...].

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a FISHBONE szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették […]

[...]

5 2005. január 28-án […] a Vallis K.-Vallis A. […] a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban szereplő áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben az alábbiak alapján:

– a […] 25. osztályba tartozó „rövid ujjú trikók, strandruhák” vonatkozásában 1994. január 24-én bejelentett és 1996. május 17-én 121 579. szám alatt lajstromozott görög ábrás védjegy,

[…]

7 A [New Yorker Jeans] kérelmét követően az OHIM 2006. április 5-i levelében felhívta a [Vallis K.-Vallis A.]-t, hogy a 40/94 rendelet 43. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikke) alapján legkésőbb 2006. június 6-ig igazolja a korábbi nemzeti ábrás védjegy használatát. A [Vallis K.-Vallis A.] 2006. június 6-i levelében egy 2006. június 1-jén eskü alatt tett nyilatkozatot, számlákat és több fényképet nyújtott be bizonyítékként.

8 2006. szeptember 25-i levelében a [New Yorker Jeans] többek között azt állította, hogy a benyújtott bizonyítékok nem elegendőek a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására. 2006. november 14-i levelében az OHIM felhívta a [Vallis K.-Vallis A.]-t, hogy 2007. január 14-ig nyújtsa be erre válaszul az észrevételeit.

9 Az OHIM-hoz 2007. január 15-én érkezett levelében a [Vallis K.-Vallis A.] többek között további bizonyítékokat nyújtott be a használatra vonatkozóan, így 2000-ből, 2001-ből és 2003-ból származó katalógusokat.

10 2008. május 26-án a felszólalási osztály a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján helyt adott a felszólalásnak a vitatott áruk egy része, nevezetesen a 18. osztályba tartozó „táskák, hátizsákok” és a 25. osztályba tartozó valamennyi áru vonatkozásában. Az OHIM a szóban forgó védjegyek összetéveszthetőségének fennállására vonatkozó megállapítása tekintetében figyelembe vette többek között az egyik fent említett, 2001 nyaráról származó katalógust.

11 2008. július 16-án a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozatával szemben.

12 A [vitatott határozatban] az OHIM első fellebbezési tanácsa részben helyt adott a fellebbezésnek, amennyiben elutasította a felszólalást a 18. osztályba tartozó „táskák, hátizsákok” vonatkozásában, és helybenhagyta a felszólalási osztály határozatát a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában. A fellebbezési tanács megállapította egyfelől, hogy a felszólalási osztály megalapozottan vette figyelembe a 2007. január 15-én benyújtott további bizonyítékokat, másfelől a jelen ügyben elegendő bizonyíték volt a korábbi görög védjegy használatára vonatkozóan. […]”

A megtámadott ítélet

8 A Törvényszék Hivatalához 2009. október 14-én érkezett keresetlevelében a New Yorker Jeans arra irányuló keresetet indított, hogy a Törvényszék változtassa meg a vitatott határozatot, megállapítva, hogy a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés megalapozott, és a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában elutasítva a felszólalást. A New Yorker Jeans másodlagosan e határozat hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben az elutasította a fellebbezését, és ezen áruk vonatkozásában helybenhagyta a lajstromozás iránti kérelem elutasítását.

9 Keresetének alátámasztására a New Yorker Jeans különösen a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint 76. cikke (2) bekezdésének, továbbá a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdése második mondatának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozott. E tekintetben azt állította, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a felszólalási osztály jogosult volt a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozó olyan bizonyítékokat figyelembe venni, amelyeket az OHIM által ez utóbbi rendelkezés alapján megjelölt határidő lejárta után nyújtottak be.

10 A Törvényszék, miután a megtámadott ítélet 23. és 24. pontjában a C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítélet (EBHT 2007., I-2213. o.) 42. pontjára hivatkozva emlékeztetett arra, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének szövegéből az következik,

hogy főszabályként és eltérő rendelkezés hiányában a tények és bizonyítékok felek általi előterjesztése továbbra is lehetséges a határidők lejárta után, amelyekhez az említett rendelet rendelkezéseinek értelmében ezen előterjesztés kötve van, és az OHIM-nak nem tilos az ilyen, késedelmesen előterjesztett tényeket vagy bizonyítékokat figyelembe vennie, elutasította a New Yorker Jeans által ekképpen felhozott jogalapot, és az említett ítélet 25–34. pontjában lényegében az alábbiakat állapította meg:

„25 […] [A] 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése szerint ha a felszólalónak – a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján – igazolnia kell a korábbi védjegy használatát, az OHIM-nak fel kell hívnia őt a szükséges bizonyítékoknak az általa megjelölt határidőn belül történő benyújtására. A 22. szabály (2) bekezdésének második mondata hozzáteszi, hogy ha a felszólaló a határidő lejártát megelőzően a bizonyítékokat nem nyújtja be, az OHIM a felszólalást elutasítja.

26 A második mondatból következik, hogy az erre megjelölt határidő lejárta után a korábbi védjegy használatára vonatkozó bizonyíték előterjesztése főszabály szerint azt jelenti, hogy a felszólalást el kell utasítani, anélkül hogy az OHIM ebben a tekintetben mérlegelési jogkörrel rendelkezne. […]

[…]

30 […] [M]eg kell állapítani, hogy mivel a határidőn belül, azaz 2006. június 6-án nyújtott be olyan releváns bizonyítékokat, mint az eskü alatt tett nyilatkozat, számlák és fényképek, úgy kell tekinteni, hogy a [Vallis K.-Vallis A.] betartotta a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének második mondatában foglalt határidőt. Továbbá nem vitatott, hogy a felperesnek a bizonyíték elégtelenségére vonatkozó észrevételei alapján az OHIM lehetőséget biztosított a [Vallis K.-Vallis A.] számára, hogy az az észrevételeit 2007. január 14-ig nyújthassa be. Ebben az összefüggésben a határidő betartása mellett a [Vallis K.-Vallis A.] észrevételeivel együtt benyújtott bizonyítékok alkalmasak voltak arra, hogy azokat a felszólalási osztály figyelembe vegye.

31 A 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdését ugyanis úgy kell értelmezni, hogy semmi nem akadályozza az olyan további bizonyíték figyelembevételét, amely pusztán kiegészíti a megjelölt határidőn belül benyújtott többi bizonyítékot, mivel az eredeti bizonyíték nem irreleváns, hanem a másik fél kifogása szerint elégtelen. Ez a megállapítás – amely egyáltalán nem teszi feleslegessé a fenti szabályt – annál is inkább helytálló, mivel a [Vallis K.-Vallis A.] nem élt vissza a megjelölt határidőkkel azáltal, hogy tudatosan halogató technikákat alkalmazott, illetve nyilvánvaló hanyagságot tanúsított.

[...]

33 A jelen esetben, mivel a [Vallis K.-Vallis A.] részéről a felszólalási osztály által megjelölt határidőn túl benyújtott bizonyíték nem a használat eredeti és egyedüli bizonyítéka volt, hanem az inkább kiegészítette a határidőben benyújtott releváns bizonyítékot; e bizonyíték felperes általi vitatásának ténye elegendő volt ahhoz, hogy igazolja a [Vallis K.-Vallis A.] részéről további bizonyítékoknak benyújtását az észrevételek előterjesztése során. E bizonyítékok figyelembevételének ténye lehetővé tette a felszólalási osztály, majd a fellebbezési tanács számára, hogy a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozó összes releváns tény és bizonyíték alapján határozzon.

34 [...] [A]z a következtetés, hogy a felszólalási osztály teljesen helyesen vette figyelembe a hozzá 2007. január 15. előtt benyújtott katalógusokat úgyszintén megfelel a felszólalási eljárások alapjául szolgáló általánosabb célkitűzésnek, amelynek összefüggésében a Bíróság úgy értelmezte a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését, hogy aszerint még a késedelmesen előterjesztett bizonyítékokat is figyelembe kell venni, feltéve hogy azok relevánsnak bizonyulnak, és az az eljárási szakasz, amelyben azokat benyújtják, továbbá más körülmények nem zárják ki azok előterjesztését.”

11 A Törvényszék, miután elutasította a New Yorker Jeans által keresetének alátámasztására felhozott többi jogalapot is, elutasította a keresetet.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

12 Fellebbezésében a New Yorker Jeans azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és adjon helyt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetének, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé végleges határozathozatal céljából. Kéri továbbá az OHIM kötelezését az összes költség viselésére.

13 Az OHIM a fellebbezés elutasítását kéri a Bíróságtól, és azt, hogy a New Yorker Jeanst kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

A felek érvei

14 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a New Yorker Jeans egyetlen, a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint 76. cikke (2) bekezdésének, továbbá a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot ad elő.

15 Elsődlegesen azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az említett rendelkezéseket, amikor kimondta, hogy az OHIM helyesen vette figyelembe a Vallis K.-Vallis A. által 2007. január 15-én benyújtott, a korábbi védjegy használatára vonatkozó kiegészítő bizonyítékokat.

16 A New Yorker Jeans szerint, mivel az OHIM által eredetileg megjelölt határidőn belül benyújtott bizonyítékok alapján nem volt megállapítható a korábbi védjegy tényleges használata, az OHIM a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének második mondata alapján köteles lett volna elutasítani a felszólalást, mivel e rendelkezés e tekintetben kivételt állapít meg a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében kimondott szabály alól.

17 Ezen értelmezés nem hozza jogellenesen kedvezőtlen helyzetbe a felszólalót, mivel felszólalásának benyújtása előtt tudta, hogy kérelemre tudnia kell bizonyítani a korábbi védjegyének tényleges használatát, különben elutasításra kerül a felszólalása, mivel ennek megtételére elegendő időt kapott, és mivel továbbá lehetősége volt e határidő meghosszabbítását kérni. Ráadásul az említett fél a felszólalása elutasítása esetén is megőrzi azon jogát, hogy utólag kérje az újonnan bejegyzett védjegy törlését.

18 Másodlagosan a New Yorker Jeans a fent hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítélet 44. pontjára hivatkozva azt állítja, hogy még ha úgy is kell tekinteni, hogy a további bizonyítékok benyújtása továbbra is megengedett, a Törvényszék tévesen értelmezte a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdéséből eredő azon szabályt, miszerint az OHIM köteles megvizsgálni, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok relevánsak-e, és az eljárás azon szakasza, amelyben ez a késedelmes előterjesztés végbemegy, nem akadályozza azok tekintetbevételét. Az OHIM e tekintetben visszaélt a mérlegelési jogkörével, és nem teljesítette az eljárás eredményes lebonyolításának biztosítására irányuló kötelezettségét, amikor nem ellenőrizte az e késedelmes benyújtást igazoló új bizonyítékok fennállását, mivel a felszólaló által benyújtott bizonyítékokra vonatkozó kifogások másik fél általi puszta előterjesztése nem minősül ilyen új ténynek.

19 Az OHIM arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben helyesen értelmezte 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdését annak megállapításakor, hogy ha a védjegy használatára vonatkozó releváns bizonyítékokat a jelen esethez hasonlóan az e rendelkezés alapján megjelölt határidőn belül nyújtottak be, az nem zárja ki az említett használatra vonatkozó kiegészítő bizonyítékok későbbi benyújtását.

20 Az említett 22. szabály (2) bekezdésének ezen értelmezése egyébként megfelel a Bíróság által a fent hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítéletben megállapított elveknek, és az ilyen, szigorúan kiegészítő bizonyítékok elfogadása főszabályként megfelel az ezen ítéletben megállapított különböző feltételeknek.

A Bíróság álláspontja

21 Elsőként, ami a New Yorker Jeans által felhozott jogalap elsődleges részét illeti, legelőször is emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az OHIM figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.

22 Amint azt a Bíróság megállapította, e rendelkezés szövegéből következik, hogy főszabályként és eltérő rendelkezés hiányában a tények és bizonyítékok felek általi előterjesztése továbbra is lehetséges a határidők lejárta után, amelyekhez a 207/2009 rendelet értelmében ezen előterjesztés kötve van, és az OHIM-nak nem tilos az ilyen, késedelmesen előterjesztett tényeket vagy bizonyítékokat figyelembe vennie (a fent hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítélet 42. pontja).

23 Azzal a pontosítással, hogy az OHIM ilyen esetekben figyelmen kívül hagyhatja e bizonyítékokat, az említett rendelkezés ugyanis kiterjedt mérlegelési jogkörrel ruházza fel az OHIM-ot, hogy eldönthesse, határozatát e tekintetben indokolva, hogy azokat tekintetbe kell-e venni, vagy sem (a fent hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítélet 43. pontja).

24 Ami konkrétan a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozó bizonyítékoknak a felszólalási eljárásokban való benyújtását illeti, meg kell jegyezni, hogy noha a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy ha a felszólalást a védjegyjogosult nyújtotta be, a lajstromozás iránti kérelem bejelentőjének kérelmére igazolnia kell védjegyének tényleges használatát, ennek hiányában a felszólalást el kell utasítani, e rendelet nem tartalmaz azon határidő pontosítására vonatkozó rendelkezést, amelyen belül e bizonyítékokat be kell nyújtani.

25 A 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése viszont e tekintetben előírja, hogy ha ilyen kérelmet terjesztettek elő, az OHIM kéri a korábbi védjegy jogosultját, hogy az OHIM által megjelölt határidőn belül igazolja a védjegy használatát, vagy mentse ki a használat elmaradását.

26 A jelen esetben az OHIM felszólalási osztálya ez utóbbi rendelkezést alkalmazta, és határidőt írt elő Vallis K.-Vallis A. számára e bizonyítékok benyújtására. Nem vitatott egyébként, hogy a Vallis K.-Vallis A. e határidőn belül benyújtott különböző bizonyítékokat a korábbi védjegy használatára vonatkozóan.

27 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy a 22. szabály (2) bekezdésének második mondata azt is kifejti, hogy ha a felszólaló az OHIM által ekképp megjelölt határidő lejártát megelőzően nem nyújtja be a bizonyítékokat, a felszólalást elutasítja.

28 E tekintetben, habár az említett rendelkezés szövegéből kétségkívül az következik, hogy ha az érintett védjegy használatát semmilyen módon nem bizonyították az OHIM által megjelölt határidőn belül, ez utóbbi hivatalból elutasítja a felszólalást, ez a megállapítás viszont nem igaz akkor, ha e használatra vonatkozóan nyújtottak be bizonyítékokat az említett határidőn belül.

29 Ilyen esetben ugyanis – és hacsak nem derül ki, hogy az említett bizonyítékok minden relevanciát nélkülöznek a védjegy tényleges használatának megállapítása szempontjából – az eljárásnak tovább kell folytatódnia. Így az OHIM-nak – amint azt a 207/2009 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése előírja – ahányszor csak szükséges, fel kell hívnia a feleket, hogy nyújtsák be az OHIM által hozzájuk címzett felhívásokkal vagy az ellenérdekű felek nyilatkozatával kapcsolatos észrevételeiket. Ezzel

összefüggésben, ha a korábbi védjegy tényleges használatának elégséges igazolása hiányában a későbbiekben a felszólalást elutasítja az OHIM, ezen elutasításra nem a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének – amely alapvetően eljárásjogi jellegű rendelkezés – alkalmazása alapján kerül sor, hanem kizárólag a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdésében szereplő érdemi rendelkezés alapján.

30 A fentiekből következik, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletben helyesen megállapította – ha a jelen esethez hasonlóan a szóban forgó védjegy használatának megállapítása szempontjából relevánsnak tekintett bizonyítékokat az OHIM által a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése alapján megjelölt határidőn belül benyújtják, az e használatra vonatkozó további bizonyítékok benyújtása továbbra is lehetséges e határidő lejártát követően. Ilyen esetben, és amint azt a Törvényszék is helyesen megállapította, az OHIM-nak – amint a jelen ítélet 22. és 23. pontjában felidézésre került – nem tilos az ilyen, késedelmesen előterjesztett bizonyítékokat figyelembe vennie azon mérlegelési jogkör értelmében, amellyel a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése felruházza őt.

31 Ebből következően a felhozott egyetlen jogalap elsődleges részét el kell utasítani.

32 Másodsorban, az egyetlen jogalap másodlagosan előterjesztett részében a New Yorker Jeans azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen nem szankcionálta a visszaélést, amelyet az OHIM a jelen esetben a mérlegelési jogköre keretében követett el, amikor nem vizsgálta meg, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok relevánsak-e, és az eljárás azon szakasza, amelyben ez az előterjesztés végbement, nem akadályozta azok tekintetbevételét.

33 Az OHIM e mérlegelési jogkörének a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok esetleges tekintetbevétele tekintetében történő gyakorlását illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság korábban megállapította, hogy e tekintetbevétel az OHIM részéről, amikor egy felszólalási eljárás keretén belül kell határoznia, különösen akkor igazolható, ha egyrészt a késedelmesen előterjesztett elemek első ránézésre tényleges jelentőséggel bírhatnak az OHIM előtt benyújtott felszólalás kimenetele szempontjából, másrészt az eljárás azon szakasza, amelyben ez a késedelmes előterjesztés végbemegy, továbbá az azt jellemző körülmények nem akadályozzák e bizonyítékok tekintetbevételét (a fent hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítélet 44. pontja).

34 Márpedig a Törvényszék által különösen a megtámadott ítélet 33. és 34. pontjában tett ténybeli megállapításokból kitűnik, hogy a Vallis K.-Vallis A. által késedelmesen, az általa eredetileg előterjesztett releváns bizonyítékok kiegészítéseképpen előterjesztett bizonyítékok tekintetbevétele az összes releváns tény és bizonyíték alapján lehetővé tette a felszólalási osztály, majd fellebbezési tanács számára a korábbi védjegy tényleges használata fennállásának megállapítását, és az eljárás azon szakasza, amelyben e további bizonyítékok előterjesztése végbement, továbbá az azt jellemző körülmények nem akadályozták azok előterjesztését.

35 Mivel így nem vitatott, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok figyelembevétele lehetővé tette az OHIM számára a korábbi védjegy tényleges használata fennállásának megállapítását, nyilvánvalóan nem fogadható el azon érv, amelyben a New Yorker Jeans azt rója fel e hivatalnak, hogy nem vizsgálta meg, hogy e bizonyítékok relevánsak-e.

36 Egyébként meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 31. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Vallis K.-Vallis A. nem élt vissza a megjelölt határidőkkel azáltal, hogy tudatosan halogató technikákat alkalmazott, illetve nyilvánvaló hanyagságot tanúsított, hanem e fél kiegészítő iratok benyújtására szorítkozott azt követően, hogy az általa eredetileg benyújtott releváns bizonyítékokat a New Yorker Jeans vitatta.

37 A Törvényszék által tett különböző megállapítások, amelyek – amint a megtámadott ítélet 28. pontjából kiderül – azon megfontolások részét képezik, amelyek alapján az említett bíróság elutasította a New Yorker Jeans azon érvelését, mely szerint a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a felszólalási osztály a jelen esetben jogosult volt a késedelmesen benyújtott katalógusok figyelembevételére, nem világítanak rá semmilyen téves jogalkalmazásra.

38 Az előző megfontolásokból következik, hogy az egyetlen felhozott jogalap másodlagosan előterjesztett része, amelyben a fellebbező azt rótta fel a Törvényszéknek, hogy az nem szankcionálta az OHIM számára a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkör állítólagosan visszaélésszerű használatát, nem fogadható el.

39 Mivel így a fellebbezés egyetlen jogalapjának mindkét része megalapozatlan, a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

40 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

41 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A New Yorker Jeanst, mivel pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG-t kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások